

Ольга РУДАНЕЦЬ

ТРИ НІМЕЦЬКІ СТОЛИЦІ ЗА ТРИ ДНІ

Нова, промовиста сторінка творчої біографії Коломийського академічного обласного українського драматичного театру ім. І. Озаркевича: ми підкорили симпатиків і шанувальників Мельпомени в Німеччині. І це були три столичні міста: Мюнхен (столиця Баварії), Нюрнберг (найбільше місто адміністративного округу Середня Франконія) і Штутгарт (столиця землі Баден Вюртемберг).

На запрошення Товариства “Україна” (Товариство сприяння та поширення української культури в Німеччині з осідком у Мюнхені) і завдяки особистим старанням його співголови (нашого крайнина Олега Сеніва), театр став учасником першого в історії українсько-німецьких взаємин Тижня гуцульської культури в Німеччині. Фактично, театрові було відведено по-

важну місію відкриття Тижня в Мюнхені 12 березня. Цією гастрольною поїздкою неначе закладено новий духовно – культурний міст між Коломисєю і Баварією, Україною і Німеччиною. І, може, в цьому немає жодної випадковості, навпаки: є мабуть закономірне продовження сторінки німецько – українських мистецьких взаємин... Адже Коломийський театр – один з небагатьох в Україні, діяльність якого не припинялася і в часи німецької окупації в роки Другої світової війни. А ще: в нашому місті мирно співіснували чотири німецькі колонії, і німці, які проживали там, також мали можливість пізнавати театральне мистецтво через призму діяльності Коломийського театру. І сьогодні активно є німецька спільнота, представники якої – часті гості коломийських театральних вечорів.

Творчий склад театру після вистави на Мюнхенській сцені разом з Генеральним Консулом України в Баварії Вадимом Костюком (другий праворуч), начальником управління культури, національностей і релігій Івано-Франківської ОДА Володимиром Федораком (5-й праворуч).

З іншого боку, на теренах Баварії і Німеччини загалом, сьогодні перебуває немало наших співвітчизників. (За даними Федерального відомства статистики – це близько 123 тис. громадян України. Ще декілька десятків тисяч українців, які багато років проживають тут, уже отримали громадянство Німеччини). Вони активно гуртуються в спільноти і намагаються підтримувати тісні зв'язки зі своєю Батьківщиною.

Уродженець с. Букачівці Рогатинського району Івано – Франківської області, Олег Сенів – професійний режисер, друг зі студентської лави директора Коломийського театру Дмитра Чиборака, співголова “Товариства сприяння та поширення української культури в Німеччині з осідком в Мюнхені”. Ідея провести Тиждень гуцульської культури в Німеччині зародилась пів року тому, коли Олег Сенів, як Почесний гість, відвідав VIII Всеукраїнський театральний фестиваль “Коломийські представлення”:

– Дмитра Чиборака я знав давно і завжди захоплювався його режисерським талантом. А тепер відкрив для себе цей високопрофесійний творчий колектив, прекрасних молодих акторів! – засвідчує Олег Сенів. – Мені захотілося, щоб їх побачили в Німеччині: не тільки згромадження нашої діаспори, але й етнічні німці. Можливо, не все вдалося нам у цьому першому спільному проєкті, але я вже маю нові ідеї і завжди буду співпрацювати з цим колективом. Переконаний, нас чекає ще не один спільний проєкт.

Формат участі у Тижні гуцульської культури допоміг визначити і виставу, якою театр презентував свій мистецький доробок. Це була містерія “Гуцульський рік” Гната Хоткевича, яка вже понад 25 років

Сцени з вистави “Гуцульський рік” Г. Хоткевича. Режисер – Дмитро Чиборак. Коломийський академічний обласний український драматичний театр ім. І. Озаркевича. Уляна Чиборак – Оленка, Артур Філімонов – Василь (угорі), Олег Кравчук – Марцінко; Захарій Новицький – Дід.

не сходить з Коломийської сцени, на характерах якої гартувало свій хист не одне покоління коломийських акторів. З цією виставою театр підкорив сцену Всесвітнього Единбурзького театрального фестивалю (Шотландія), неодноразово виступав у Румунії, Польщі, був лавреатом фестивалю під відкритим небом “Кримські Агони” в Керчі та ін.

Першим містом у Німеччині був для нас Нюрнберг, де нас приязно зустріла активна українка з об’єднання українців у Франконії Вікторія Левінська. Тут вона здобула освіту, тут працює. Як волонтер, активна в українській громаді Нюрнберга, і завдяки їй, її друзям, очільникові об’єднання українців у Франконії Орестові Зубу наше перебування в Нюрнберзі було цікавим і важливим, змістовним, насиченим і успішним. Незважаючи на далеко не театральні параметри запропонованої сцени, неможливість використати певні сюжетні заготовки, містерію сприйняли зі щирим захопленням. Вистава розпочиналась пізно – о 20.00 за місцевим часом (була п’ятниця – робочий день), але глядачі не поспішали розходитись по домівках, а ще довго спілкувались і фотографувались з акторами. Вже наступного дня на сторінку фейсбук посипалися відгуки і побажання.

Люба Мельник: “Об’єднання українців Франконії мало велику честь приймати надзвичайно творчих та привітних земляків на сцені м. Нюрнберг. Колоритна постановка вистави “Гуцульський рік” милує око, потішає розум та хвилює душу. Майстерність акторського складу вражає динамікою та відданістю. Ми щиро дякуємо за змогу долучитися до Вашого дійства і мати змогу творити з Вами часточку історії українського театрального мистецтва. Bravo!”

Пут Согей: “Надзвичайно подивований і захоплений! Я ще більше пізнав і полюбив Україну”.

Марія Брехт: “Були захоплені грою акторів. Щиро дякуємо!”

Вікторія Левінська: “Налагодження такої співпраці є дуже потрібним навіть не стільки для діаспорних згромаджень, як для того, щоб етнічні німці могли глибше пізнавати Україну ... Тому намагаюсь робити, що в моїх силах, щоб допомагати цьому взаємопізнанню і взаємозближенню”.

Не скупились на похвальні оцінки і захоплення Андрій Зелінський, Ольга Котик, Ольга Самойлова. А спостерігати за реакцією Євгена Левчука, уродженця с. Мигово, Вижницького району з Чернівецької області було якоюсь емоційною насолодою. Це було особливе подивування: “Тут не було нічого надуманого. Я в цьому вірив. Там, де я народився, це все ще збереглося!”

Незабутні враження залишила по собі зустріч із глядачами в Штутгарті. Тут діє організована українська община, яку очолює Роман Колодій. Він сам інженер-конструктор, з тієї верстви інтелектуальної

української еліти, яка знає ціну культурно-духовного й естетичного:

“Дуже, дуже гарна вистава! Нам хотілося, щоб окрім українців (їх тут у Франконії десь близько семи тисяч, а в нашу спільноту об’єдналось приблизно 2 тисячі) її побачили й етнічні німці. Це так важливо для входження, вrostання України з її багатою і різноманітною культурою, народними традиціями в спільний європейський культурний простір”. Виставу дивився разом зі своїми парафіянами греко-католицький священник отець Роман. Він навіть надав деякі змістовні поради і консультації щодо ролі Дяка.

З особливим хвилюванням трупа готувалась до свого мюнхенського виступу. Тут нас очікувала найбільша з трьох міст зала, своїм виступом ми відкривали Тиждень гуцульської культури в Німеччині, і тому сподівались багато іменитих гостей. Окрім всього, це був недільний день із надто ущільненим графіком: відвідання Служби Божої в Храмі Покрови Пресвятої Богородиці УГКЦ, поїздка на Мюнхенське кладовище Вальдфрідгоф до могили Степана Бандери. Важко передати словами те відчуття єднання з іменем цього Великого українця, що оволоділо усіма нами в спільній Молитві, виконанні Державного Гімну...

Перед початком вистави у фое почали збиратися глядачі. Активісти української діаспори в Мюнхені зорганізували виставки-продажі сувенірів. Емоційною музичною прелюдією були гуцульські мелодії в звучанні цимбалів і дрімби, з якою ніде не розлучався актор Коломийського театру Олег Кравчук.

Серед поважних гостей: Генеральний Консул України в Баварії Вадим Костюк, голова об’єднання українських жінок в Німеччині Марійка Ковалишин, канцлер Українського вільного університету Андрій Довганюк з родиною, депутат Верховної Ради України Іван Рибак, зять Степана Бандери Андрій Куцан...

Після завершення вистави слова щирої вдячності і офіційну подяку Генерального Консульства України в Німеччині виголосив Вадим Костюк. Офіційний представник Коломийської делегації – начальник управління культури, національностей і релігій Івано-Франківської ОДА Володимир Федорак вручив презентаційні сувенірні пакети і подякував організаторам за таку важливу акцію. Вболіваючи за подальше зміцнення культурних взаємин з європейськими країнами, він ділився своїми задумами і планами, бо дійсно відчував у цьому особливу місію і особливу потребу в спеціальних державних програмах, де діє той головний чинник, який вже сьогодні гідно сприймається світовим співтовариством – українська культура.

Ще довго після закінчення вистави обмінювалися глядачі своїми враженнями...